

ἀνθεθνικὸν ἐνταυτῷ καὶ κακόδοξον. Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦ ὀποσχημένου διὰ νεωτέρου φύλλου νὰ πραγματευθῆ διεξοδικώτερον προσομιλεῖ μονον εἰς δλόκληρον ἄρθρον, ὅπου ἐγκαλεῖ τὸν συγγραφεὰ ὡς ὑβρίζοντα τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὴν καθόλου ἐκκλησίαν, τὴν ἑλλ. Κυβέρνησιν, καὶ τὸν ἱερὸν τόμον, συνθήκην ἀπάσης τῆς ὀρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν συνωμολόγησε καὶ ἀνεγώρισε πανδημῶς ὁ βασιλεὺς κτλ.

— Τῆ 29 Ἀπριλ. περὶ τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημέριον 25—30 ληστοὶ εἰσβαλόντες εἰς τὸ χωριὸν Ῥάχαι τῆς Φθιώτιδος, ἐλήττεισαν 10 οἰκίας, ἐφόνησαν ἕνα χωρικὸν καὶ ἐβάσανισαν τρεῖς ἄλλους. Ἡ σιτασιωτικὴ δύσμις φθασασα, ἤλθεν εἰς χεῖρας μετὰ τῶν ληστῶν, φοεῦσασα δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσαρας, διέσωσε τὰ ἀρπαγέντα πράγματα.

— Συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἡ βουλὴ ἀφῆκε τὸ ὑπάρχον αὐτοῖσι κεφάλαιον 9000 δραχμῶν, διὰ νὰ σταλῆ εἰς Νεάπολιν ἀρμόδιος ἄνθρωπος πρὸς συνομολογίαν κατακλήτου συνθήκης· διότι ἐνῷ παντοῦ ἄλλοῦ επικρατεῖ ἐντελής ἀνεξίτητος κεία, εἰς τὴν Νεάπολιν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ θάπτωνται οἱ αὐτοὶ ἀποθηνηκότες Ἕλληνες.

Ἐφημερίς τοῦ Λαοῦ. Ἐλεεινολογεῖ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῶν κοινῶν πραγμάτων· διότι ὁ λαὸς ἀπέθανεν, ἡ βουλὴ πάσχει ὑπὸ βουλιμίας, ἡ δὲ Γερουσία κατήντησε κολλησθεῖσάν τράπεζα. Ὑπάρχει τις σωτηρίας ἐπις τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦς λεγομένους λογίους; Ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ γραμματεὺς, ποῦ συζητητὴς τοῦ οἴδωνος τούτου. Ἐνα μόνον βλέπομεν μένοντα ἐνῷ ἀπ' ἀρχῆς ἐτάχθη ἕνα μόνον ἀκούμεν λέγοντα μετὰ τῆς ἀπαραιμίλλου καὶ παρῆσις μεγάλης τῷ ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινε; ἄλλοι δευτερεύοντες κόκκοι ἄμμου ἐν τῷ ἀπειρω, κομῆται διευθύνοντες τὸν κόσμον ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῇ σιγῇ, ἄνθρωποι, οἵτινες ἤλθον, εἶδον, ἀπέρχονται· καὶ δὲν ἀδικοῦσι μὲν τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν ὠρελοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐλάπτουσιν. Ὁ Πιλάτος ἀντὶ νὰ σώσῃ τὸν δίκαιον, ἀπνίφαστο τὰς χεῖρας, λέγων, ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ ἵματος τοῦ δικαίου τούτου, καὶ λειποτακτικῆς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν εἰς τῶν κακούργων τὴν διακρίσιν.

Ἡ ἱστορία καταδικάζει τὸν Πιλάτον.

Ὑπάρχει τις σωτηρίας ἐλπίς ἀπὸ τοῦς ἐντός τῶν πραγμάτων ὄντας;

Ὁ θερισμὸς πολὺς, οἱ θερισταὶ ὀλίγοι. Κόθουροι, πολυπόδες, Θηραμένεσι! Οἱ Ἰουδαῖοι ἐνόγγυζον, κατὰ τοῦ Μωσέως, τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμου τῆς Αἰγύπτου ἐνθυμούμενοι. Ὁ Ἀριστείδης δὲν ἤθελε νὰ φαίνεται, ἀλλὰ νὰ ᾖ δίκαιος. Οἱ πλείστοι τῶν ἀπογόνων του, τὸ ἐναντίον πράττοντες ἀντιπολιτευόνται. Τὸ πνεῦμα προθυμον, ἡ σὰρξ ἀσθενής. Σίμων ὁ μάγος ἐζήτει νὰ γείνη χριστιανός, ὄχι τοῖς θεοῖς βήμασι πειθόμενος, ἀλλὰ χάριτι πλεονεξίας. Κατὰ δυστυχίαν δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοιαύτη εἶναι τοῦ ἀδαμιαίου σπέρματος ἡ φύσις.

Δὲν ὑπάρχει ἄρα γε σωτηρίας ἐλπίς εἰς τοῦς ξένους τοῦς λεγομένους συμμάχους μας;

Οὐαὶ τῇ Ἑλλάδι, ἀν οἱ ξένοι ἐπιλήθῳσι τῶν πραγμάτων τῆς, ἢ μᾶλλον οὐαὶ τῇ Ἑλλάδι, διότι οἱ ξένοι τῶν πραγμάτων τῆς ἐπελήθησαν.

Τινεὶ ὁμῶς τῶν ἡμετέρων καὶ εἰς ξένους ἐθάβρουν καὶ ἀπὸ τοῦς ξένους τὴν κοινὴν ἀνεμενον σωτηρίαν, ἀπὸ χεῖρος ξένης τῆς πατρίδος τὴν τυραννίαν ἐκζητοῦντες. Ἐντεῦθεν δὲ προήλθον καὶ στάσεις καὶ πόλεμοι ἐμφύλιοι· διότι αἱ τοῦς ξένους ὑπηρετοῦσαι φατρίαὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ κοινῷ συμφέροντος, τὸ ἴδιον ἐπειδίωκον συμφέρον.

Εἰς τίνα λοιπὸν πρέπει νὰ ἐλπίσῃ τις;

Ἡ ἡλευσις τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο περιττὴ, ἢ ἀν' ἡ βασιλεία ἀφεικτος ἦτο, πολλὰ τὰ πλείστα, τὰ πάντα ἰσως ἀπὸ τῆς βασιλείας νὰ ἀπαίτομεν πρέπει. . . Μέχρι τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου δόλοιοι καὶ χακοὶ ἐν ὀνόματι τῆς βυουλείας ἀντεβασίλευσαν ἄνθρωποι, καὶ ἤ-τονεοι τῶν πραγμάτων ἐκυβέρνησαν ὑπουργοί· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τοιαύτης Κυβερνήσεως εἶναι τὸ μέγα τῆς Συνταγματικῆς πολιτείας ὀλιζθημα· διότι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ πατρίς εἰς γόνου κατέπεσον. Ἡ παρελθούσα πολυκοιρανία συνετάραξε τὸ ἔργον τῆς βασιλείας· ὁ σκόπος ὁμῶς μένει πάντοτε ὁ αὐτός καὶ ἡ ἀνάγκη ἐκ αὐτῆ· τὰ μέσα μόνον μειτεβλήθησαν καὶ τὰ ἐμπόδια ἤβησαν. Ἀλλ' ὅσον μεγαλητέρας εὐρίσκει ἡ βασιλεία ἀντιστάσεις, τοσοῦτον μᾶλλον πρέπει νὰ μείνῃ εἰς ὅ,τι ἀπ' ἀρχῆς ἐτελέσθη. Ὁ Κόδρος πολλὰ ἐβλεπε τὰ κωλύματα εἰς τῆς πατρίδος του τὴν σωτηρίαν καὶ ὁμῶς αὐτὸς μόνος ἤρκεσε νὰ σώσῃ τὰ πάντα. Ὁ Θεσεὺς μελανοφόρος ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ἀλλ' ἐπέστρεψε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουσι πολλὰ Μινωταύρων εἶδη· ἡ βασιλεία ὁμῶς δυναται νὰ τὰ καταβάλῃ ἀναπιύσσοσας τὰς δυνάμεις τῆς. Ἰδίως δὲ ἡ βασιλεία ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα τῷ Ἀβραάμ, διὰ νὰ ἀναπλάσῃ δηλ. τῶν ἱελασγῶν τὸ γένος.

Ὁ Κίμων δὲν ἐγένετο Κίμων, ἀν ὁ ἀγαθὸς τῆς Ἑλλάδος θαίμων, ὁ δίκαιος Ἀριστείδης, δὲν ἐφρόντιζε νὰ τὸν ἀναφέρῃ ἀπὸ κοπρίας. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι κοινὸι εὐεργέται ἤθελον ἀποθάνει ἀγνωστοὶ ὡς ἀνθη τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν δὲν ἐχειραγωγῶντο, δὲν ἀντρέφοντο ὑπὸ μεγάλων τῆς ἀνθρωπότητος κηδεμόνων.

Εὐνόλον εἶναι νὰ ὑποδείξῃ τις εἰς τὴν βασιλείαν ὑπὲρ τίνων συμφέρει νὰ προσφέρῃ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς δυνάμεις τῆς. . . Ἀλλ' ἡ βασιλεία οἶδε τὰ πάντα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα. Παρ' αὐτῆ κείται τὸ μεταξὺ προβάτων καὶ ἐρίφων διακρίειν· ὁ Θεὸς ἔταξε τὰ πρόβατα ἐκ δεξιῶν, τὰ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

— Ὁ Βώτης, παλαί ποτε ταμίης, φυγῶν δὲ εἰς τὴν ἔμορον χώραν ὡς κλέπτης τῶν δημοσίων χρημάτων, εἰσῆλθε μετὰ τριῶν Ἀλβανῶν ἐν πληρῇ μεσημβρία εἰς Λαμίαν, διὰ νὰ κλέψῃ πάλιν, ἀλλ' ἤδη βίαιως καὶ ὡς λητῆς, τὸ αὐτὸ ταμίειον· ὁμῶς συλληφθεὶς παρὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, περιδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης.

— Ὁ Βούλγαρις (πλυστογράφος) ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης· τί εἶπον, τί ἐλάλησαν ἄδηνον.